

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: REUBEN

Όνομα: **REUBEN**

Επίθετο: **HAMBAKCHERE**

Ηλικία: **38**

Χώρα προέλευσης: **ΖΙΜΠΑΜΠΟΥΕ**

Ζει στην **Ιρλανδία** από το: **2006**

ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο Reuben ήταν ένας επιχειρηματίας που ζούσε στη Ζιμπάμπουε το 2005 όταν αναγκάστηκε να φύγει για πολιτικούς λόγους. Ήταν παντρεμένος και είχε οικογένεια. Η σύζυγός του και τα παιδιά του μετακόμισαν από τη Νότια Αφρική στην Ιρλανδία το 2005 πριν από τον Reuben αναζητώντας άσυλο. Ο Reuben τους ακολούθησε το 2006.

Ο Reuben έγινε ιδρυτικό μέλος της πλατφόρμας «Refugees and Asylum Seekers Platform Ireland (RASPI)» το 2010. Αυτό το γκρουπ δημιούργησε μία βάση δεδομένων που συνέδεε όλα τα 34 Κέντρα Άμεσης εξυπηρέτησης στην Ιρλανδία. Αρχικά υποστηριζόταν από το Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες της Ιρλανδίας. Το 2014 προσκαλέστηκε από την υπουργό της ιρλανδική κυβέρνησης, Frances Fitzgerald να αντιπροσωπεύει τους αιτούντες άσυλο σαν κομμάτι της ομάδας εργασίας. Ο Reuben επίσης δούλεψε σαν σύμβουλος για την 'Cultur' μία οργάνωση που χρησιμοποιεί την προσέγγιση της κοινοτικής εργασίας στο έργο της με τους αιτούντες άσυλο και τους μετανάστες, με στόχο να εντοπίσουν τις ρίζες της ανισότητας και της αδικίας. Ο Reuben είναι εξαιρετικός πρεσβευτής των αιτούντων άσυλο στην Ιρλανδία – ένα εξαιρετικό πρότυπο για όλους μας.

“... ΚΑΠΟΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΑΠΕΙΛΗΘΗΚΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ”

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ REUBEN ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΑΦΥΓΗ ΤΟΥ

Ο Reuben είχε τη δική του επιχείρηση στη Ζιμπάμπουε. Έχασε ένα μεγάλο μέρος του εμπορεύματός του σε μια επιδρομή από τις αρχές το 2004. Εκείνη την περίοδο τα πράγματα χειροτέρευαν σε ότι αφορούσε τις επιχειρήσεις, εξαιτίας της νέας νομοθεσίας που καθιστούσε αδύνατο σε επιχειρηματίες, όπως ο Reuben, να έχουν πρόσβαση σε ξένο συνάλλαγμα και να συνεχίσουν τις επιχειρήσεις τους. Στη Ζιμπάμπουε γύρω στο 2004 ο Reuben έγινε στόχος των αρχών επειδή ήταν μέλος μιας κοινότητας που εκπροσωπούσε τις μικρές επιχειρήσεις και ήταν πολιτικά ενεργός, διαμαρτυρόμενος για τις πρακτικές που περιορίζανε τις επιχειρήσεις. Αυτές οι διαμαρτυρίες συγκέντρωσαν πολλή προσοχή στο πρόσωπο του από τις αστυνομικές αρχές. Ήταν μέλος μιας πολιτικής κίνησης που αμφισβητούσε το υπάρχον κυβερνών κόμμα του Πρόεδρου Μουγκάμπε. Εξαιτίας του πολιτικού του ακτιβισμού ενάντια στο κυβερνών κόμμα ο Reuben απειλήθηκε από τις αστυνομικές αρχές και οι φίλοι και οι συγγενείς του τον συμβούλεψαν να εγκαταλείψει τη Ζιμπάμπουε. Πολλοί άνθρωποι οι οποίοι εναντιώθηκαν στο καθεστώς, εξαφανίστηκαν εκείνη την περίοδο. Για λόγους ασφαλείας ο Reuben μετακόμισε στη Νότια Αφρική το 2005 κάνοντας έτσι και το πρώτο του βήμα στο δρόμο για την αναζήτηση Ασύλου στην Ιρλανδία το 2006.

Συναντήθηκα με τον ιρλανδό Υπουργό για να συζητήσω τα θέματα.

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: REUBEN

ΠΑΛΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΝΑ ΒΑΛΕΙ ΤΕΛΟΣ ΣΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ “DIRECT PROVISION”

Ο Reuben έγινε εθελοντής στο Ιρλανδικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες (RCI) το 2010. Ξεκίνησε μια καμπάνια με την ονομασία «Σταματήστε το Σύστημα Direct Provision στην Ιρλανδία». Το Ιρλανδικό Συμβούλιο για τους πρόσφυγες ενώ υποστήριζε την καμπάνια του Reuben δεν υποστήριζαν κάποιες από τις ενέργειές του. Αυτή η εξέλιξη καθυστέρησε την πρωτοβουλία RASPI καθώς ήταν περιορισμένος λόγω της έλλειψης χρηματοδότησης και τα πρωτόκολλα του RCI. Η κάπως ακραία προσέγγιση του Reuben για να βάλει τέλος στο σύστημα του Direct Provision και οι προτεινόμενες ενέργειές του δεν συγχρονίζονταν με το RCI και το Συμβούλιο ανησυχούσε πως και η δική του χρηματοδότηση θα επηρεαζόταν. Ο Reuben συνέχισε να εργάζεται στο RCI για τα επόμενα 3 με 4 χρόνια.

Το 2014 ο Reuben παρέλαβε την Ιρλανδική υπηκοότητα και προσκλήθηκε από την Ιρλανδική κυβέρνηση να συμμετάσχει σε μια ομάδα εργασίας με σκοπό να συζητήσει ή να βελτιώσει το σύστημα “Direct Provision” για τους αιτούντες άσυλο στην Ιρλανδία. Η πρωτοβουλία της Ιρλανδής υπουργού Francis Fitzgerald επεδίωκε να βελτιώσει το σύστημα “Direct Provision” για τους αιτούντες άσυλο στην Ιρλανδία. Παρόλα αυτά, δεν ήταν αυτό που ήθελε ο Reuben. Στόχος του ήταν να βάλει τέλος στο σύστημα “Direct Provision” στην Ιρλανδία αλλά ήταν μόνος του, εκτός από ένα ακόμα άτομο την Sue Conlon από το Ιρλανδικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες η οποία έψαχνε μια ριζική αλλαγή στον τρόπο που οι αιτούντες άσυλο αντιμετωπίζονται. Τόσο ο Reuben όσο και η Sue δεν μπορούσαν να προβλέψουν κάποιο σενάριο για να βελτιωθεί η κατάσταση καθώς οι συνθήκες και οι περιοριστικές πρακτικές σε ότι αφορά την οικονομική ενίσχυση, τα εμπόδια στην εκπαίδευση και τη

γενική ενσωμάτωση στην κοινωνία και το εργατικό δυναμικό ήταν σταθερά σε ισχύ. Ο Reuben αναζητούσε μια εναλλακτική λύση για το σύστημα “Direct Provision” και συνειδητοποίησε πολύ σύντομα ότι αυτό δεν πρόκειται να συμβεί. Ο Reuben αναφέρει ότι ενώ υπήρξε συνάντηση στην ομάδα εργασίας “οι κυβερνητικές αποφάσεις είχαν ήδη παρθεί” δεν μπορούσε να επιτευχθεί τίποτα από την παραμονή του ή την υποστήριξη αυτής της ομάδας. Έγινε μέλος τον Αύγουστο του 2014 και παραιτήθηκε από την ομάδα το Φεβρουάριο του 2015. Παραιτήθηκε για δυο λόγους, 1) δεν υπήρχε ευκαιρία για πρόσβαση στην εκπαίδευση και 2) πρόσβαση στο εργατικό δυναμικό. Συνέχισε τον αγώνα του με δημόσια αποχώρηση με ανοικτή επιστολή προς την υπουργό Fitzgerald και τον πρόεδρο της ομάδας εργασίας. Ο Reuben επέστρεψε στην βασική πλατφόρμα RASPI (12 βασικά μέλη που εκπροσωπούσαν κέντρα “Direct Provision” σε όλη την Ιρλανδία) εκπροσωπώντας την στην ομάδα εργασίας της κυβέρνησης για να τους ενημερώσει για την απόφασή του. Η απόφασή του να παραιτηθεί από την ομάδα εργασίας αντιμετωπίστηκε με μια μεικτή αντίδραση, όπου ορισμένα μέλη του πυρήνα της ομάδας θεώρησαν καλύτερα να παραμείνει στο τραπέζι για να ασκήσουν μεγαλύτερη επιρροή σε θέματα “Direct Provision”. Ο Reuben υποστήριξε ότι η ομάδα εργασίας είχε απλώς ένα «καλλυντικό» ρόλο και ότι «τίποτα δεν θα έβγαινε από αυτό» ... αυτό προκάλεσε σημαντική διαίρεση στην αρχική βασική ομάδα των ακτιβιστών που εκπροσωπούσε ο Reuben. Ο Reuben αντικαταστάθηκε στην κυβέρνηση από ένα άλλο μέλος της κεντρικής πλατφόρμας RASPI στην κυβέρνηση.

**Ξεκίνησα
μια καμπάνια για να
τελειώσω το «Direct
Provision». Είναι
ρατσιστικό.**

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: REUBEN

ΕΝΤΑΞΗ ΚΑΙ ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΗ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ο Reuben ξεκίνησε να δουλεύει για το “Cultur” ως εθελοντής το 2014 αλλά μετά την παραίτησή του από την κυβερνητική ομάδα εργασίας έγινε πιο ενεργός το 2015. Ο Reuben διαπραγματεύτηκε ένα συμβόλαιο για μερικής απασχόλησης δουλειά για το “Cultur”. Στη σύμβασή του έχει ορίσει ότι είναι ελεύθερος να λειτουργήσει ως ακτιβιστής για να τερματίσει το σύστημα “Direct Provision”, αρκεί να μην έρχεται σε αντίθεση με την αποστολή και τους στόχους της “Cultur”. Λειτουργεί αυτόνομα και θεωρεί ότι αυτή είναι η καλύτερη ευκαιρία του να δώσει πίσω στην κοινωνία κάτι, ότι έχει ως δημοκρατικό δικαίωμα την ελευθερία του λόγου που θα χρησιμοποιήσει για να αλλάξει ή να αναζητήσει εναλλακτική λύση στο σύστημα “Direct Provision”. Το πιο σημαντικό που επισημαίνεται είναι ότι ο Reuben αντιπροσωπεύει τον Reuben (το άτομο) και τις απόψεις ορισμένων βασικών ακτιβιστών και δεν εκπροσωπεί την “Cultur” απαντώντας σε ερωτήσεις κατά τη διάρκεια αυτής της συνέντευξης. Η καταγραφή της συνέντευξης τελείωσε και συνεχίσαμε μια γενική συζήτηση για την οικογένειά του, τα όνειρά του και τις ελπίδες του για το μέλλον. Ο Reuben είναι ένας πραγματικός ακτιβιστής και σπουδαίο πρότυπο για όλους τους αιτούντες άσυλο που επιθυμούν να ενταχθούν στις νέες κοινωνίες τους.